

L'amic Cèsar Garcia, en la seva Finestra Oberta a El Periòdic d'Andorra del diumenge 16 de gener, feia una interessant reflexió sobre els poderosos.

L'he tornat a llegir aquest matí, a quarts de nou, mentre repassava les qüestions que m'ocuparien en una de les reunions del dia: la reunió del Govern amb els Cònsols.

És ben bé veritat, com diu el Cèsar, que "... som forts o febles, depèn del paper que en cada moment representem."

Aquests dies, al bell mig de les converses i discussions que envolten la negociació de l'acord monetari amb la Unió Europea per obtenir autorització d'emprar oficialment aquesta moneda, hem tornat a veure surar poderosos històrics. Són aquells –pocs, ben pocs– que, acostumats a manar molt i sense cap transparència, tenien per ús i costum aparcar els seus vehicles –que representen el seu "poder"– damunt de la voravia de l'Edifici administratiu del Govern quan anaven de visita.

Ara les coses han canviat. Per anar de visita han de demanar hora i el seu xofer ha de portar el vehicle a aparcar-lo al lloc on ho fa tothom. Els sap greu.

Deuen pensar que abans eren més poderosos. I per això n'hi ha alguns que fan política sense manies.

Volen tornar a aparcar damunt de la voravia del Govern.